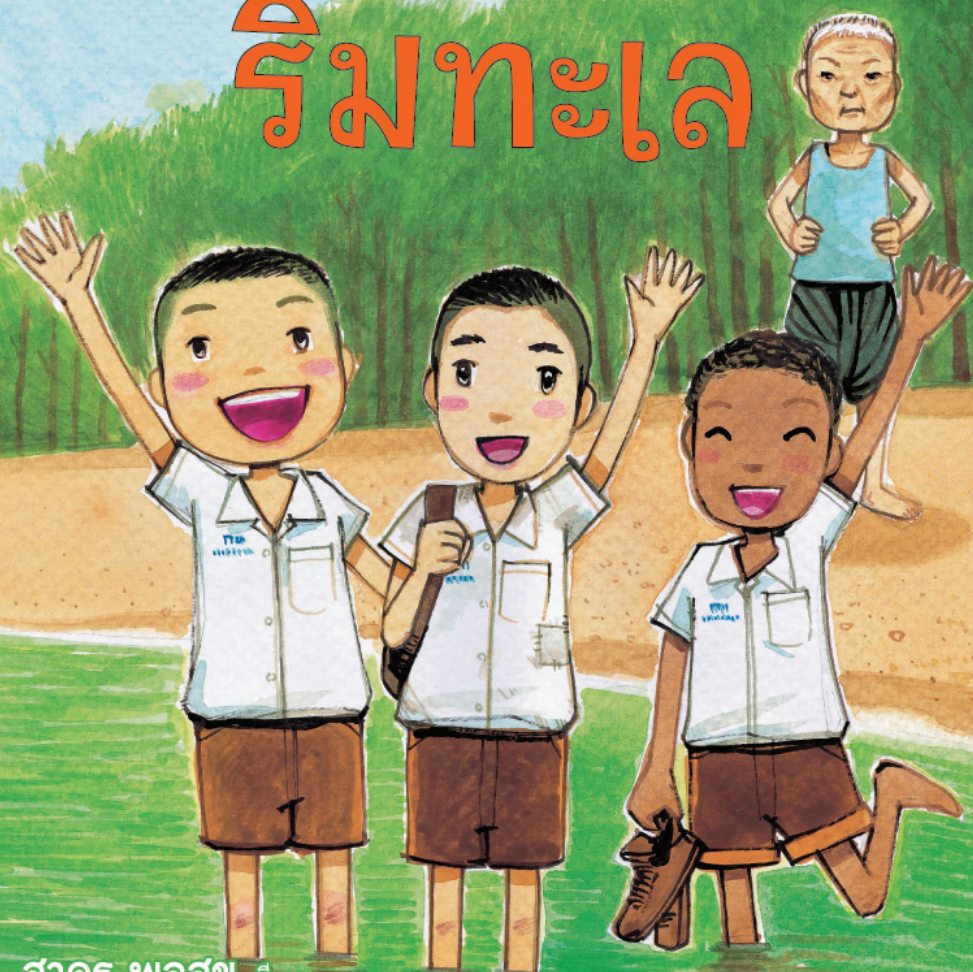

โรงเรียน ริมทะเล

สาคร พูลสุข เขียน

ชมัยภร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยม

ภูมิไต้ ปทุมสูติ ภาพปกและภาพประกอบ

โรงเรียน ริมทะเล

สาคร พูลสุข เขียน
ชัชฎาภร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยม
ภูมิไศ ปทุมสูติ ภาพปกและภาพประกอบ

น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชันส์ จำกัดพิมพ์

โรงเรียนริมทะเล

สาคร พูลสุข เขียน

ชัชฌิกร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยม

ภูมิไธ ปทุมสูติ ภาพปกและภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

ราคา ๑๓๕ บาท

© ลิขสิทธิ์ ๒๕๕๓: สาคร พูลสุข

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

สาคร พูลสุข.

โรงเรียนริมทะเล. -- กรุงเทพฯ: น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชันส์, ๒๕๕๓.

๑๕๒ หน้า.

๑. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.

๘๘๕.๘๑๓

ISBN 978-616-04-0361-5

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการสายผลิตภัณฑ์ ราตรี สังสกฤษ
บรรณาธิการบริหาร พรกวิรินทร์ แสงสินชัย หัวหน้ากองบรรณาธิการ ศันสนีย์ ตัญญธนบดี
บรรณาธิการเล่ม นภพรรณ อัครวงษ์ หัวหน้ากองประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ
ประสานงานการผลิต ฉัตรทิพย์ กสิสิทธิ์ อนุสรดา ตาเนต หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ
อำพันธ์ คงมัน พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ จิราพร เสงเจริญ สุขุมาล นาคสุก ผู้จัดการกอง
ศิลปกรรม ภูษดา เสงสงค์ ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม สุนันท์ เพชรวาว คอมพิวเตอร์
กราฟิก พิชญภาพรณ วิฑิตายวงค์ สำนักงาน บริษัท น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชันส์ จำกัด เลขที่ ๑๑ ซอย
สุขุมวิท ๓๑ (สวีตดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐
โทร. ๐-๒๖๒๗๐-๘๘๐๐, ๐-๒๖๖๒-๓๐๐๐ โทรสาร ๐-๒๖๖๒-๐๘๑๘
e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ คลาสสิกแกน โทร. ๐-๒๒๙๘๑-๗๕๗๕ พิมพ์ที่ อักษรสัมพันธ์ โทร. ๐-๒๔๖๘-๗๕๐๐
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท น่านมีบุ๊กส์ จำกัด เลขที่ ๑๑ ซอยสุขุมวิท ๓๑ (สวีตดี) ถนนสุขุมวิท
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และพิมพ์โดยใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย
สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน
หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. ๐-๒๖๖๒-๓๐๐๐ กด ๑

คำนิยม

โรงเรียนริมทะเล – แร่งคู่ขัดแย้ง คู่ขนาน และความลึกลับ

โรงเรียนริมทะเล ของ สาคร พูลสุข เป็นนวนิยายเยาวชนที่กระทบใจผู้อ่านยิ่ง ด้วยเหตุที่ผู้เขียนสามารถสร้างเรื่องราวของเด็กชายคนหนึ่งชื่อ ท่องเที่ยว ให้อยู่ในความหลากหลายมิติของชีวิตได้ตลอดเวลา ท่องเที่ยวอยู่กับยายที่เลี้ยงดูมาชื่อนมเปีย เป็นหมอดำเฒ่าของเด็กทั้งหมู่บ้าน และนมเปียนี่เองที่ทำให้เรื่องราวทั้งหมดตื้นเต้น มีสีสัน และเร้าใจใคร่ติดตาม

ผู้เขียนสร้างความขัดแย้งคู่ขนานหลักขึ้นมาหนึ่งคู่ คือ นมเปียกับเด็กชายท่องเที่ยว แม้ว่าจะรักกันแค่ไหนก็ตาม แต่ก็มีเรื่องให้ต้อง "ปะทะ" กันตลอดเวลา แถมนมเปียยังเป็นตัวแทนของผู้ใหญ่ปะทะกับเด็กทุกคน ด้วยเหตุที่แกเป็นหมอดำเฒ่าจึงรู้จักเด็กและพ่อแม่เด็กทุกคน แต่เหนืออื่นใดนมเปียคือผู้ใหญ่ใจนักเลงในเพศแม่ที่มีวิจรรย์ญาณ สามารถสั่งสอนและให้ข้อคิดดีๆ แก่เด็ก ๆ และชาวบ้านทุกคนได้ ความรักและความผูกพันของแกไม่ได้มีแต่เฉพาะกับเด็กชายท่องเที่ยว หากยังรวมไปถึงชาวบ้านคนอื่น ๆ ด้วย และแรงพลังของแกอันมากมายมหาศาลทั้งความคิดและความรู้สึกมีเท่าไร แกก็พร้อมที่จะใช้ในการดูแลเด็กชายท่องเที่ยว เด็กกำพร้าซึ่งมีแคนคนเดียวที่รู้ว่ามันมีมาอย่างไร แม้ไม่ทะลุปรุโปร่ง แต่ก็เพียงพอต่อความสุขในหัวใจของผู้อ่านได้

ในขณะที่เดียวกัน บรรยากาศของโรงเรียน เพื่อน ครู ทั้งมุมดีและมุมร้าย ได้รับการถ่ายทอดอย่างละเอียด มีสีสัน เห็นภาพ และมีชีวิตชีวา ประสานไปกับบรรยากาศและวิถีชีวิตของชาวบ้านริมทะเล จนอาจกล่าวได้ว่า นิยายเล่มนี้เป็นเสมือนการบันทึกประวัติท้องถิ่นที่มีข้อมูล ข้อเท็จจริงอันสืบค้นได้ มิใช่หมู่บ้านอันอยู่ในจินตนาการ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้เขียนใช้กลวิธีในการซ่อนปมการกำเนิดของเด็กชายท่องเที่ยวเอาไว้ และค่อย ๆ เปิดออกทีละนิด ๆ จนกระทั่งขมวดมารวมกันได้ในตอนจบ และแน่นอนที่สุด พร้อม ๆ กับน้ำตาแห่งความสะเทือนใจและปิติใจในมุมอันงดงามของมนุษย์ ผู้เขียนบอกเราว่า ชีวิตบางครั้งก็ไม่มีทางเลือก แต่เมื่อชีวิตเลือกให้แล้ว ส่วนที่เหลือเราจะต้องเลือกเอง

ขอบคุณนมเปียและสาคร พูลสุขอย่างยิ่ง ที่สร้างเรื่องดี ๆ มาให้อ่านกัน

ชมัฏกร แสงกระจ่าง

คำนำสำนักพิมพ์

โรงเรียนนริมทะเล ไม่มีนางเงือกแสนสวยโผล่มาจากดินแดนลับใต้น้ำ ไม่มีภูตผีซุกซ่อนอยู่ในห้องใต้หลังคา ไม่มีพระเอกที่มีอำนาจวิเศษหรือแข็งแกร่งเกินมนุษย์...

หยุด ๆ ๆ อย่าเพิ่งวางหนังสือเล่มนี้ลง ไม่อย่างนั้นจะมาบ่นเสียดายทีหลังไม่ได้นะ ที่ไม่ได้อ่านนวนิยายสำหรับเยาวชนรางวัลชนะเลิศแวนแก้วประจำปี ๒๕๕๓ เล่มนี้ แล้วแน่ใจหรือว่าไม่อยากทำความรู้จักกับเด็กชายท่องเที่ยวและก๊วนเพื่อนแสนซนทั้งหญิงชาย มิน เด็กชายที่มาพร้อมเสียงเล่าลือว่าครอบครัวของเขากินคางคกและแมงเป็นอาหาร มณีสมุทร ลูกสาวเจ้าแค้นที่น่ารักอย่างกับนางฟ้า แต่มาเรียนที่โรงเรียนชนบทแห่งนี้ด้วยปมที่น่าสงสัย หรือแม้แต่แม่เปี้ย หมอตำแยปากร้ายใจดีที่รู้รายละเอียดการกำเนิดของเด็กทั้งหมู่บ้านและกุมความลับหลายอย่าง

โรงเรียนนริมทะเล ไม่มีการเดินทางทะลุมิติ ไม่มีของมหัศจรรย์ที่ช่วงชิงมาแล้วจะได้ครองโลกก็จริง แต่ผู้อ่านจะวางไม่ลงเพราะชีวิตของเด็กชายที่กำลังจะเป็นหนุ่มมีความโลดโผนโจนทะยาน พบพานการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมที่ทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ต้องผ่านการเรียนรู้ที่หลากหลายที่สำคัญคือทั้งหมดมีเค้าโครงมาจากเรื่องจริง

ก็ใครบอกล่ะว่านวนิยายที่สนุกต้องมีเรื่องราวที่เหนือจริงหรืออยู่ในโลกสมมติ

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

สารบัญ

	หน้า
๑ นมเปีย	๙
๒ โรงเรียนริมทะเล	๑๙
๓ หมอหมวด	๓๐
๔ เด็กแถวหลัง ทำยห้องเรียน	๔๕
๕ เจ้าของวันเกิดปรีศนา	๖๑
๖ นกชนหิน	๗๑

	หน้า
๗ เพื่อนใหม่	๘๓
๘ มิตรภาพ	๙๔
๙ อ้อมกอด	๑๐๓
๑๐ ความเปลี่ยนแปลง	๑๑๔
๑๑ เรือนมนุษย์	๑๒๒
๑๒ ลาก่อนนมเปีย	๑๓๗

๑

หมูป้าย

ตรงบริเวณหัวรถกันคลื่นนั้น หากมองจากที่ไกลๆ ในยาม
ค่ำคืนแล้ว เหมือนกับมีร่างของใครบางคนกำลังยื่นทอดมองออกไปยังท้อง
ทะเลอยู่อย่างเดียวดาย ไม้รอกที่ปักลงอย่างแน่นหนาบนผืนทรายเหมือนขา
ของใครบางคนซึ่งยืนอยู่อย่างนั้น ไม่ขยับเขยื้อนไปไหน พวกเด็กตื่นเปล่าไม่
กล้าแม้แต่จะเฉียดกรายเข้าไปในบริเวณนั้น เพราะคำร่ำลือเกี่ยวกับผู้หญิง
แปลกหน้าในคืนเดือนแฉ่งที่มักจะมานั่งสยายผมเล่นอยู่บนหัวรอกยังคงสร้าง
ความพรั่นพรึงให้กับพวกเขาอยู่ไม่หาย ถึงแม้บางครั้งจะมีเด็กหัวโจกบางคน
รวบรวมความกล้าเดินเฉียดเข้าไปบ้าง แต่ในที่สุดก็วิ่งหน้าตั้งกลับมา รูปเงาดำ
ของไม้รอกท่ามกลางแสงสลัวของแสงเดือนสร้างความสยดสยองในจินตนาการ
ของพวกเขามากจนเกินไป พวกเขาคิดว่า ไม่ว่าจะอะไรก็แล้วแต่ที่เกิดขึ้นใน
เวลากลางคืนล้วนไม่น่าไว้วางใจ ใครจะไปรู้ว่าไม้รอกพวกนั้นจะไม่กลายเป็น
โครงกระดูกและพากันเขย่าเล่นในความมืด แม้กระทั่งปลูมที่ขูดรูอยู่ใกล้ๆ ก็
ไว้วางใจไม่ได้ บางทีพวกมันอาจจะถูกส่งมาเป็นสายลับอยู่ตรงส่วนอื่นของ
ชายหาด ไ้พวกปลูมที่มีขนสีน้ำตาลงอกออกมาตามนิ้วและกำมั้นั้น เหมือน
กับสัตว์ประหลาดเสียมากกว่าจะน่ารัก พวกเขาไม่กล้าจับมันมาเล่น และยัง
ต้องคอยหลบจากสายตาของพวกมันอยู่เสมอ